

Boekverslag Scholieren.com

The world according to Garp door John Irving

Sunshine

General Assignments

1. Give your opinion of the book in about 100 words.

Ik vind "The world according to Garp" echt een goed boek. Ten eerste spreekt de schrijfstijl van Irving me heel erg aan en ten tweede vind ik het verhaal ook erg goed.

De manier hoe Irving schrijft is heel levendig, je kunt je alles voorstellen wat hij beschrijft. En zelfs als hij iets schrijft wat praktisch onmogelijk is of zelden voorkomt, kun je je het nog voorstellen. Het boek is ook geschreven met een heleboel humor. Er zit eigenlijk een heleboel drama in het verhaal, maar Irving omschrijft het zo dat je helemaal geen naar gevoel eraan overhoudt. Wat heel opvallend was, was dat kleine details die als je ze leest onbelangrijk lijken, later toch een grote rol in het verhaal spelen. Zoals bijvoorbeeld het feit dat de versnellingspook kapot is. Dit lijkt eerst een overbodig detail, maar als Garp's zoon Duncan daardoor een oog verliest, blijkt het toch wel van belang te zijn.

Win

een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door:

NHTV internationaal hoger onderwijs Breda

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door:
NHTV Internationaal
hoger onderwijs
Breda

scholieren
.com

Het verhaal zelf, afgezien van hoe het geschreven is of misschien wel mede door hoe het geschreven is, is heel erg meeslepend. Je wilt je boek niet dichtdoen voordat je weet hoe het verhaal verder gaat. Dat is voor mij een eigenschap van een goed boek.

2. Explain the title by referring to the text. Give your opinion of the title and think of another title. Give reasons for your choice.

De titel van het boek "The world according to Garp" is heel goed gekozen. Het boek gaat namelijk over Garp's leven en wereld en hoe hij daarover denkt. Verder is het ook nog een verwijzing naar een boek dat Garp geschreven heeft, namelijk "The world according to Bensenhaver". Hierin beschrijft Garp hoe het leven van de politieman Bensenhaver verloopt. Het boek dat Irving over Garp heeft geschreven en het boek dat Garp over Bensenhaver heeft geschreven lopen dus als het ware parallel. Het is niet zo dat hun levens hetzelfde zijn, maar dat iemand over het leven van iemand anders schrijft is wel hetzelfde.

Het is moeilijk een andere titel voor het boek te bedenken die de lading helemaal dekt omdat deze titel zo goed gekozen is. Maar een andere titel zou kunnen zijn: About feminism and terminal cases. Deze titel zou kunnen omdat het boek gaat over het feminisme dat Jenny (de moeder van Garp) oproept bij andere vrouwen. Het is ook het feminisme waardoor Garp vermoord wordt. Hij maakt de feministen namelijk te boos en daarom proberen ze hem te vermoorden. Het andere deel van titel about terminal cases slaat op het feit dat Garp vindt dat schrijvers altijd over mensen schrijven die dood gaan, de terminale gevallen. De laatste zin van het boek is ook: "In the world according to her father, Jenny Garp knew, we must have energy. Her famous grandmother, Jenny Fields, once thought of us as Externals, Vital Organs, Absentees, and Goners. But in the world according to Garp, we are all terminal cases."

3. Give a summary of the story in about 250 words.

Jenny Fields komt uit een rijk gezin dat in New Hampshire aan de oostkust van de Verenigde Staten woont. Net als alle nette meisjes moet ze naar een goede school om een goede man te ontmoeten waar ze mee kan trouwen. Maar dat wil Jenny niet, dus besluit ze verpleegster te worden in het Bosten Mercy. Ondanks het feit dat ze geen man wil, wil Jenny wel een kind. Dus als Technical Sergeant Garp in het ziekenhuis binnenkomt, die bijna dood gaat door granaatsplinters in zijn hoofd maar die wel een erectie heeft, ziet Jenny in hem de perfecte vader voor haar kind.

Zo wordt haar zoon verwekt. Ze noemt hem T.S. Garp naar zijn vader.

Als Garp geboren is, wordt Jenny een verpleegster op de jongensschool Steering. Dit lijkt haar een goede omgeving voor haar zoon om in op te groeien. Garp groeit op en gaat naar de Steering school. Hij gaat veel om met de kinderen van de Percy familie. Door een van hen, Cushie Percy, wordt Garp ontmaagd. Omdat iedereen op Steering een sport uitoefent, kiest Garp voor worstelen. De worstelcoach van de Steering school is Ernie Holm. Ernie heeft ook een dochter Helen, die altijd zit te lezen in de worstelruimte. Garp is verliefd op Helen, dus vraagt hij haar om te lezen wat hij geschreven heeft. Hij doet zijn best om een zo goed mogelijk verhaal voor Helen te schrijven.

Nadat Garp geslaagd is, heeft hij besloten dat hij niet wil studeren, maar dat hij schrijver wil worden. Daarom gaat hij met zijn moeder naar Wenen. In Wenen schrijft Garp zijn eerste boek "The Pension Grillparzer" dat gaat over een familie die allerlei hotels en restaurants onderzoeken en cijfers geven. De moeder van Garp, Jenny, schrijft ook een boek "A sexual suspect" dat gaat over haar leven en haar haat tegenover mannen. In Wenen gaat Garp veel om met de prostituee Charlotte die Garp van alles vertelt over haar leven en daarna overlijdt aan een geslachtsziekte. Na vijftien maanden keren Jenny en Garp terug naar de VS. Inmiddels heeft de uitgever John Wolf Jenny's en Garp's boek uitgegeven. Jenny's boek is een groot succes en trekt een heleboel feministen aan, iets wat oorspronkelijk helemaal niet de bedoeling was.

Als Garp zijn boek aan Helen laat lezen, is zij bereid om met hem te trouwen. Helen is inmiddels afgestudeerd in Engels en neemt een baan aan als docent. Helen en Garp krijgen hun eerste kind, Duncan. Terwijl Helen werkt, zorgt Garp voor Duncan en het huishouden en schrijft intussen zijn eerste echte boek "Procrastination". Procrastination betekent uitstel en het boek heet zo, omdat het zolang duurde voordat Garp het af kon maken, omdat hij telkens voor Duncan moest zorgen. Na Duncan krijgen Helen en Garp Walt, hun tweede kind. Helen heeft op haar werk een collega Harrison Fletcher, die huwelijksproblemen heeft. In een poging hen te helpen, gaat Helen met Harrison naar bed en Garp met Alice. De moeder van Garp heeft intussen een stichting opgericht, waar vrouwen hulp bij kunnen zoeken. Onder die vrouwen zijn ook Ellen Jamesians. Dit zijn vrouwen die, omdat ze bijvoorbeeld verkracht zijn, hun tong hebben afgesneden en dus niet meer kunnen praten. Ze doen dit naar het voorbeeld van een meisje, Ellen James, die verkracht is en van wie de tong is afgesneden. Dat Ellen James eigenlijk helemaal niet geassocieerd wil worden met hen, weten de Ellen Jamesians niet. Bij de volgelingen van Jenny, zit ook Roberta Muldoon. Zij is een transseksueel en heette vroeger Robert Muldoon en was een football-speler bij de Philadelphia Eagles. Zij is als het ware de bodyguard van Jenny. Garp vindt de Ellen Jamesians verschrikkelijke mensen, maar hij vindt Roberta Muldoon wel erg aardig en raakt goed bevriend met haar.

Op een dag krijgt Helen een affaire met een van haar studenten, Michael Milton. Eerst weet Garp er niets van af, maar als hij het te weten komt, eist hij van Helen dat ze het uitmaakt. Garp gaat met de kinderen naar de bioscoop en Michael komt naar Helen toe zodat ze kunnen praten. Als Helen Michael in zijn auto als afscheid pijpt, komt Garp thuis met de kinderen en rijdt met de auto tegen de auto van Michael aan. Garp reed namelijk altijd het garagepad op mijn zijn lampen en motor uit. Door de botsing bijt Helen Michael's penis eraf. Helen zelf raakt net zoals Garp gewond aan haar gezicht. Duncan schiet naar voren en raakt zijn oog kwijt doordat hij op de versnellingspook valt. Walt overlijdt bij het ongeluk.

Om bij te komen van het ongeluk, gaan Helen, Garp en Duncan bij Jenny wonen. Zij zorgt voor hen. Eerst is Garp heel erg boos op Helen, maar op een gegeven moment gaat dat over en verwekken ze hun derde kind, hun dochter Jenny.

Om het ongeluk te verwerken schrijft Garp een verschrikkelijk boek over moord en verkrachting "The world according to Bensenhaver", waarin politieman Bensenhaver de hoofdrol speelt. Hij vraagt John Wolf het uit te geven, maar die wil dat in eerste instantie niet. Maar als hij besluit dat toch te doen, stuurt hij in ieder geval de familie Garp naar Wenen zodat ze de recensies niet kunnen lezen in de kranten. De reacties op Garp's boek zijn ambivalent. Veel mensen vinden het verschrikkelijk, maar veel feministen zien het boek van Garp als uitleg van hoe slecht de man is en wat de man een vrouw aan kan doen. Als ze in Wenen zijn, horen Helen en Garp dat Jenny is neergeschoten.

Terug in de VS, vertellen John Wolf en Roberta dat de begrafenis van Jenny de eerste feministische begrafenis zal worden en dat er geen mannen zullen worden toegestaan. Zelfs Garp mag niet komen. Maar Roberta verkleedt Garp als vrouw en zo kan hij er toch heen. Maar op de begrafenis herkent Bainbridge Percy, het gestoorde zusje van Cushie, Garp en verwijt hem dat hij Cushie vermoord heeft. In werkelijkheid is Cushie gestorven terwijl ze haar eerste kind kreeg, maar in Bainbridge's hoofd is het Garp's schuld. Roberta helpt Garp te vluchten en op zijn weg terug naar huis komen zij en Garp Ellen James tegen. Zij vertelt hen via briefjes dat zij wees is en ook een schrijfster wil worden en dat ze een grote fan is van Garp. Garp zegt tegen haar dat ze bij hen in huis mag komen wonen.

Als Garp terug is, hoort hij dat zowel Ernie Holms (Helen's vader) als Steward Percy (Cushie's en Bainbridge's vader) is overleden. Helen en Garp besluiten op Steering te blijven en Helen wordt docent Engels. Garp kan niet meer schrijven en wordt de nieuwe worstelcoach van Steering. Hij houdt zich veel bezig met de "Jenny Fields Foundation" en helpt Roberta die daar nu de baas van is. De enige personen die Garp niet wil helpen zijn de Ellen Jamesians, omdat hij dat stomme mensen vindt. Ook Ellen vindt de Ellen Jamesians achterlijke mensen en schrijft een essay in een tijdschrift over hen. Als Garp daar in een volgend essey nog een schepje bovenop doet, zijn de Ellen Jamesians erg boos op Garp. Als hij op een dag aan het hardlopen is wordt hij ook bijna vermoord met een witte Saab.

Opeens lukt het Garp weer goede dingen te schrijven en hij start zijn boek "My father's illusions" dat gaat over een vader die heel erg bezorgd over zijn kinderen is. Maar dat boek maakt hij nooit af. Want als hij op een dag in de worstelzaal zit, (Helen zit in een hoekje van de zaal net zoals vroeger te lezen) stormt Bainbridge Percy de zaal binnen en schiet hem dood. Garp is dan 33 jaar.

Na het overlijden van Garp gaan de levens van de anderen door. Helen wordt heel erg oud, maar sterft uiteindelijk aan een ziekte. Na haar overlijden, maakt Donald Witcomb (een van Jenny's studenten en fan van Garp) een biografie over Garp. John Wolf komt aan zijn einde door de longkanker die hij heeft opgelopen van het roken. Duncan Garp wordt eerst verzorgd door Roberta, maar als ook zij overlijdt gaat hij in New York wonen en trouwt hij met een transseksueel. Ellen James wordt een schrijfster en vooral haar poëzie is erg goed. Jenny Garp blijft het langst leven van iedereen en wordt dokter.

4. Which character did you like best?

Eigenlijk vind ik het heel moeilijk om te kiezen welk karakter ik het best vond. Bijna alle karakters zijn zorgvuldig in elkaar gezet en er zitten veel "round characters" in het boek. Maar de meeste sympathieke van alle karakters vind ik Roberta Muldoon. Zij staat altijd klaar voor de familie Garp en ook al twijfelt ze nog wel eens over de geslachtsverandering die ze heeft ondergaan, ze blijft heel sterk. Elke keer weer redt ze Jenny Fields of Garp uit de moeilijkheden. Het meest complexe en doordachte karakter is natuurlijk Garp, maar dat kan eigenlijk niet anders omdat hij de hoofdrol speelt in het boek. Hij is een erg ingewikkelde man die zich vaak veel zorgen maakt om zijn kinderen en zijn vrouw. De minst leuke personage vind ik Alice Fletcher. Zij schrijft Garp nog steeds heel veel na hun affaire. Ik vind haar eigenlijk een beetje domme personage. Ze probeert namelijk schrijfster te worden, maar het lukt niet echt, omdat ze geen enkel boek kan afmaken. Dit is iets wat volgens Garp juist het belangrijkste is.

Food-for-thought assignments

5. Interview the main character of the book.

Vandaag ben ik te gast bij schrijver T.S. Garp. Hij woont in een prachtig huis samen met zijn vrouw en kinderen op de campus van de Steeringschool. Sinds zijn laatste boek "The world according to Bensenhaver", hebben wij maar weinig kunnen vernemen van de heer Garp. Toch is hij zo vriendelijk geweest om dit interview toe te staan.

L: Hallo Meneer Garp

G: Hallo

L: Mag ik u allereerst vragen waar uw voorletters voor staan?

G: Ah, mijn voorletters.. Ja die heb ik van mijn moeder gewoon gekregen. Ze staan niet ergens voor, eigenlijk gewoon voor T.S.

L: Uw moeder, Jenny Fields, ja dat was wel een speciale vrouw. Door haar bent u natuurlijk beroemd geworden.

G: Mijn moeder was inderdaad een speciale vrouw. Ze had een goed gevoel voor wat goed is en wat fout en ze wilde graag mensen helpen. Maar ik zou niet graag willen zeggen dat ik door haar beroemd ben geworden. Dat is ook nooit mijn intentie geweest. Ik heb altijd door mijn eigen boeken te schrijven, bekend willen worden.

L: U bent lang niet aan het schrijven geweest, of wel?

G: Ja dat klopt. Na mijn laatste roman "The world according to Bensenhaver" had ik andere belangrijke dingen te doen. Ik heb mij bezig gehouden met de "Jenny Fields Foundation". Dat is een stichting waar mijn moeder mee is begonnen. We vangen vrouwen op die het moeilijk hebben of die er even tussenuit willen. Verder geef ik hier op Steering worstellessen. Ik heb dit vroeger graag gedaan en sinds de vader van mijn vrouw dood is, heb ik het coachen van hem overgenomen.

L: U vertelde over de het huis van de "Jenny Fields Foundation" waar vrouwen opgevangen worden. Een heel bijzonder huis dus. Vangt u daar ook die vrouwen op die hun tongen hebben afgesneden?

G: Nee, absoluut niet! Mijn moeder kon wel goed opschieten met deze figuren, maar ik vind ze belachelijk. Ze doen zichzelf door hun tong af te snijden alleen maar meer problemen aan dan ze al hebben. Ze zeggen Ellen James te volgen. Maar toevallig weet ik dat zij daar helemaal niet zo blij mee is. Zij heeft er namelijk niet voor gekozen haar tong af te snijden, maar dat heeft iemand anders haar aangedaan. Ook zij vindt de Ellen Jamesians - ja zo noemen zij zichzelf - belachelijke figuren!

L: Bent u niet bang dat u door dat te zeggen ze straks tegen de borst stuit? Er is namelijk al een aanslag op uw leven gepleegd een paar weken terug.

G: Ja dat klopt ja. Een paar weken geleden was ik aan het hardlopen. Dit doe ik elke dag, ziet u, om in goede vorm te blijven. Ik was dus aan het hardlopen, toen er een witte Saab op mij afkwam. Ik kon nog net op tijd het weiland met Angus-runderen induiken. Ik moet nu ook elke keer als ik daar langs kom even met die beesten praten. Ik voel me erg verwant met ze door die sprong.

L: Wordt het dan niet een keer tijd dat u een bodyguard aanschaft?

G: Het is grappig dat u dat zegt. Want ik heb eigenlijk al een bodyguard. Ik weet niet of u Robert Muldoon van de Philadelphia Eagles nog kent? Nou Robert is nu Roberta. Ik ken haar via mijn moeder en die beschermde ze altijd al. Nu mijn moeder overleden is, houdt ze een oogje in het zeil op mij en mijn kinderen. Niet dat dat overigens erg nodig is, want ik ben niet erg bang dat mij iets zal overkomen.

L: U heeft dus goede hoop voor de toekomst?

G: Jazeker

L: Ook nu u niet meer schrijft?

G: Ik zei niet dat ik niet meer schreef, slechts dat er nog niets nieuws uit is van mij. Maar ik wil me verder niet over mijn vorderingen uitlaten, voordat het helemaal af is.

L: U bent dus toch bezig met een nieuw boek. Kunt u niet een tipje van de sluier oplichten?

G: Nee dat kan ik zeker niet. Mijn vrouw en kinderen zijn de enige die ervan af weten. Als u wilt weten waar het boek over gaat, zult u nog even moeten wachten tot het boek uit is.

L: Mag ik u dan tot slot vragen hoe u denkt over het schrijverschap?

G: Ja dat mag u zeker. Ik zie het schrijver-zijn een beetje als dokter-zijn. Het enige verschil is dat een dokter mensen beter kan maken en ik alleen maar mensen dood kan laten gaan. Ik zie als het ware alleen de terminale gevallen.

L: Dank u wel meneer Garp.

G: En u ook bedankt mevrouw.